

Is de Hel is een werkelijke plaats/conditie?

www.agbsf.com

Alle teksten komen uit de Statenvertaling van 1977

Voorwoord

Er is een beweging op gang in de Christenheid, aangeduid als Christelijk Universalisme, die beweert dat er geen hel is --- er geen plaats is van eeuwige kwelling --- ze beweren dat het buiten het karakter van een liefdevolle God zou zijn om iemand te veroordelen naar zo'n plaats of toestand.

Maar wat zegt de Schrift?

Er is geen discussie over dit onderwerp mogelijk zonder eerst te beginnen met de meest beroemde van alle Bijbelse passages hier over, namelijk het verhaal van de rijke man en de arme bedelaar, Lazarus.

De rijke man en Lazarus

De Heer vertelde in het zestiende hoofdstuk van Lukas aan zijn discipelen, en aan een groep Farizeeërs die aanwezig zijn in het publiek, het verhaal van een zeker rijk mens en hoe hij de bedelaar, genaamd Lazarus, behandelde.

Lukas 16:19-17:1: 19: En er was een zeker rijk mens, en was gekleed met purper en zeer fijn lijnwaad, levende allen dag vrolijk en prachtig. 20 En er was een zeker bedelaar, met name Lazarus, welke lag voor zijn poort vol zweren; 21 En begeerde verzadigd te worden van de kruimkens, die van de tafel des rijken vielen; maar ook de honden kwamen en lekten zijn zweren. 22 En het geschiedde, dat de bedelaar stierf, en van de engelen gedragen werd in den schoot van Abraham. 23 En de rijke stierf ook, en werd begraven. En als hij in de hel zijn ogen ophief, zijnde in de pijn, zag hij Abraham van verre, en Lazarus in zijn schoot. 24 En hij riep en zeide: Vader Abraham, ontferm u mijner, en zend Lazarus, dat hij het uiterste zijns vingers in het water dope, en verkoele mijn tong; want ik lijde smarten in deze vlam. 25 Maar Abraham zeide: Kind, gedenk, dat gij uw goed ontvangen hebt in uw leven, en Lazarus desgelijks het kwade; en nu wordt hij vertroost, en gij lijdt smarten. 26 En boven dit alles, tussen ons en ulieden is een grote klove gevestigd, zodat degenen, die van hier tot u willen overgaan, niet zouden kunnen, noch ook die daar zijn, van daar tot ons overkomen. 27 En hij zeide: Ik bid u dan, vader, dat gij hem zendt tot mijns vaders huis; 28 Want ik heb vijf broeders; dat hij hun dit betuige, opdat ook zij niet komen in deze plaats der pijniging. 29 Abraham zeide tot hem: Zij hebben Mozes en de profeten, dat zij die horen. 30 En hij zeide: Neen, vader Abraham, maar zo iemand van de doden tot hen heenging, zij zouden zich bekeren. 31 Doch Abraham zeide tot hem: Indien zij Mozes en de profeten niet horen, zo zullen zij ook, al waren het, dat er iemand uit de doden opstond, zich niet laten gezeggen. 1 En Hij zeide tot de discipelen: Het kan niet wezen, dat er geen ergernissen komen; doch wee hem, door welken zij komen;

Er is veel verdeeldheid in de Christenheid over de betekenis van dit verhaal. De uitleg gaat van een fundamentalistische interpretatie, dat het letterlijk juist is, en is bedoeld voor het

beschrijven van een letterlijke hel en hemel, waar de verloren en de geredden eindigen; tot een universalistische interpretatie, die zeggen dat het puur allegorisch (zinnebeeldig) is, helemaal niet bedoeld om letterlijk te worden genomen --- een liefdevolle God zal niemand naar de eeuwige kwelling sturen --- maar eerder bedoeld is om te illustreren hoe we ons in deze wereld moeten gedragen naar hen die in een minder gelukkige positie verkeren dan wij, onze naaste liefhebben als onszelf, etc.(*)

Ik ben van mening dat de passage tot ons spreekt van een letterlijk en een overdrachtelijk vooruitzicht.

Omdat we ons niet schuldig willen maken aan het formuleren van een "eigen uitleg" (2 Petrus 1:20) van enig deel van de Schrift laten we, in onze zoektocht om zijn ware betekenis te ontdekken, en om deze valkuil te voorkomen, gebruik maken van de uitspraak van Coverdale door het op te delen in: "wie, wat, wanneer, waar en waarom".

"Het zal u enorm helpen de Schrift te begrijpen, als u er op let, niet alleen wat gesproken of geschreven is, maar van wie, en aan wie, met welke woorden, op welk tijdstip, waar, met welke bedoeling, onder welke omstandigheden, beschouwen wat er vóóraf gaat en wat er na komt". (1)

(*) universalisten beweren dat een liefdevolle God er voor zal zorgen dat zij, die in de hemel zijn, niet hun ongelovige vrienden en familie zien lijden in de hel. Deze foute gedachte komt door de gelijkstelling van het "paradijs", waar Abraham en Lazarus waren, met de hemel. Paradijs, een transliteratie van het Griekse, Paradisos spreekt, binnen deze context, niet van een hemels rijk. Dit is een plaats van rust voor de oud testamentische heiligen in afwachting van het komende Koninkrijk.

-----

(1) Miles Coverdale, voorrede in de 1535 Coverdale Bible (deze verklaring is de essentie van Paul zijn vermaning in 2 Tim 2:15, het recht snijden van het woord der waarheid)

Ten eerste, wie brengt deze boodschap over, en aan wie? De boodschapper is de Heer zelf, zoals aangegeven door Lukas, en hij spreekt tot zijn discipelen, die het "nieuwe" Israël vertegenwoordigen, "een volk (2) dat de vruchten daarvan voortbrengt", erfgenamen van het geprofeteerde koninkrijk; en de Farizeeën, die representatief zijn voor het Israël van voorheen, van wie het Koninkrijk zal worden afgenomen. (Zie: "de "gelijkenis van de heer des huizes", in Matth. 21: 33-43)

Ten tweede moeten we de context beschouwen, of het wat, wanneer en waar (wat was er vóór, en wat volgde er daarna) Vanzelfsprekend is dit uitgesproken tijdens de driejarige bediening van de Heer in Palestina, binnen de context van het geprofeteerde koninkrijk (3) dat beloofd is aan Israël en de Heiden "volken" die haar zegenen, volgens Genesis 12: 3. de Heer zei inderdaad: "Ik ben niet gezonden, dan tot de verloren schapen van het huis Israels" (Matth. 15: 23), waar naar wordt verwezen in Matth.1:21 als: "Zijn volk".

Zoals ik al eerder zei, denk ik dat er zowel een letterlijke als een figuurlijke toepassing is van deze passage.

De letterlijke toepassing. Het is voor mij duidelijk dat de passage een bewuste en ondubbelzinnig presentatie is van de hel als een echte plaats/toestand van onvoorstelbare

kwelling. Andere uitdrukkingen van de Heer, in de Evangelieën, steunen dit standpunt. Bijvoorbeeld, in het evangelie van Markus:

“Markus 9:43-48: En indien uw hand u ergert, houwt ze af; het is u beter verminkt tot het leven in te gaan, dan de twee handen hebbende, heen te gaan in de hel, in het onuitblusselijk vuur; 44 Waar hun worm niet sterft, en het vuur niet uitgeblust wordt. 45 En indien uw voet u ergert, houwt hem af; het is u beter kreupel tot het leven in te gaan, dan de twee voeten hebbende, geworpen te worden in de hel, in het onuitblusselijk vuur; 46 Waar hun worm niet sterft, en het vuur niet uitgeblust wordt. 47 En indien uw oog u ergert, werpt het uit; het is u beter maar een oog hebbende in het Koninkrijk Gods in te gaan, dan twee ogen hebbende, in het helse vuur geworpen te worden; 48 Waar hun worm niet sterft, en het vuur niet uitgeblust wordt”.

-----

(2)--Het woord "volk" is hier vertaald van het Griekse ethnos, die in vele andere passages wordt weergegeven als "Heidenen". Dit is niet altijd het geval, zoals Israël ook wordt aangeduid als een "volk". (ref. John 11:48; 18:35; Handelingen 10:22; 26:4; Galaten 1:14; 1 Peter 2:9) De context dicteert hoe het moet worden weergegeven, en in deze context moet het wel een verwijzing zijn naar het volk Israël.

(3)--Het woord Koninkrijk verschijnt 90 keer in de vier evangelieën.

Deze passage, Markus 9:43-48, bestaat ook uit zowel letterlijke en metaforische taal. In deze beschrijving waarschuwt de Heer zijn publiek dat de hel (4) inderdaad een echte plaats/toestand is. De figuurlijke "worm" vertegenwoordigt de menselijke ziel, namelijk de zetel van emoties, gedachten en gevoelens; het figuurlijke “vuur” vertegenwoordigt het menselijke verlangen. We kunnen hierin zeker een verbinding zien met hetgeen de rijke man, in de hel, aan Abraham vroeg voor hem te doen; om hem slechts te voorzien met één van de meest elementaire menselijke verlangens, namelijk een druppel water op zijn uitgedroogde tong. Maar in de hel is dat niet mogelijk. (5)

Binnen de context van de evangelieën, waar wordt gesproken over het Israël van het nieuwe verbond en het koninkrijk, is, voor de Joden, de manier om hieraan te ontsnappen: zich te bekeren en zich te laten dopen, en vervolgens "volharden tot het einde" (Matth.24:13; Mark.13:13); voor de andere volken door het zaad, Israël, te zegenen,. Dit wordt beschreven in het beroemde "schapen en bokken" oordeel van Matthew 25:31-46. Degenen die Israël niet zegenen (helpen) in hun verdrukking, zoals gezegd in de verzen 41 en 46, gaan in het eeuwige vuur/straf.

Ten slotte, zoals in alle gelijkenissen, wordt er in deze gelijkenis een universeel, geestelijk principe onderwezen dat geldt door de gehele Schrift:

"Rom.10:17: Zo is dan het geloof uit het gehoor, en het gehoor door het Woord Gods,

Wanneer de rijke man bij Abraham pleit om Lazarus te zenden om zijn broers te waarschuwen, reageert Abraham met:

"Zij hebben Mozes en de profeten, dat zij die horen.....Indien zij Mozes en de profeten niet horen, zo zullen zij ook, al waren het, dat er iemand uit de doden opstond, zich niet laten gezeggen".

Ze hadden het geschreven woord in hun bezit. Als ze dat woord niet geloven, dan zullen ze ook niet worden overtuigd door iets anders, zelfs niet door de grootste van alle wonderen, de opstanding.

De Heer prees slechts twee mensen voor hun geloof tijdens zijn driejarige bediening, een Heidense vrouw en een Romeinse hoofdman (Matth. 15:28; 8:10), geen van beiden was getuige geweest van één van zijn wonderen, maar hadden er alleen over gehoord. Degenen die een teken verlangden (dat wil zeggen Israël, zie 1 Kor.1:22) om te geloven, die noemde hij: *"een boos en overspelig geslacht"* (Matth.16:4).

Goed, zo was het toen. Maar hoe zit het nu?

Eigenlijk is alles wat beschreven is in de vier evangeliën, betreffende de instelling van het geprofeteerde Koninkrijk, nog toekomstig. Voor wat betreft de voorwaarden om "gered" te worden en het vermijden van de "hel", volgens de evangeliën, zijn deze nú niet meer toepasbaar. Ten eerste is er geen Israël om te zegenen (6), en: bekering, gedoopt worden en het houden van de wet (D.w.z., "volharden tot het einde"), zal niemand redden, want:

"Rom.3:20: Daarom zal uit de werken der wet geen vlees gerechtvaardigd worden, voor Hem; want door de wet is de kennis der zonde.

-----
(4)--Het Griekse "geena", betekent: "een plaats van eeuwige straf".

(5)--Andere getuigenissen in de evangeliën met betrekking tot de realiteit van de hel zijn: Matth.5:22, 29, 30; 10:28; 11:23; 16:18; 18:9; 23:15. 33; Lucas 10: 5; 12:5; 16:23.

(6)--Voor een discussie over: waarom ik dit geloof, lees mijn artikel "Welke prijs Israel?"

Hoewel het duidelijk is, uit het getuigenis van talrijke passages, dat het houden van de wet een eis van het evangelie van het Koninkrijk is, is het eveneens duidelijk dat het niet een deel is van wat wordt aangeduid als "het evangelie van Christus". (Rom.1:16). De enige voorwaarde, onder het evangelie van Christus, het evangelie dat Paulus predikt onder de Heidenen, (7) is eenvoudig geloven in het feit dat:

"Christus is gestorven voor onze zonden...dat hij is begraven...en op de derde dag is opgestaan....voor onze rechtvaardigmaking". (1Kor.15:3-4; Rom.4:25).

Doch hiermee is de hel niet van de baan, zoals hen, die van de universalistische overtuiging zijn, dat beweren. Dit wordt duidelijk gemaakt in Paulus zijn tweede brief aan de Thessalonicenzen:

"2 Thess. 1:7-9: En u, die verdrukt wordt, verkwikking met ons, in de openbaring van den Heere Jezus van den hemel met de engelen Zijner kracht; 8 Met vlammend vuur wraak doende over degenen, die God niet kennen, en over degenen, die het Evangelie van onzen

Heere Jezus Christus niet gehoorzaam zijn. 9 Dewelken zullen tot straf lijden het eeuwig verderf, van het aangezicht des Heeren, en van de heerlijkheid Zijner sterkte”.

Het goede nieuws is, dat niemand, zelfs niet de grootste zondaar op de planeet, moet eindigen in de hel... zelfs niet één... omdat God wil: ".....*dat alle mensen zalig worden....*" en heeft voor alle mensen voorzien in een weg om gered te worden, bereid door zijn Zoon, Jezus Christus, die voor ons "tot zonde is gemaakt", "die geen zonde kende", ".....opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem”.

Christus betaalde onze zonde schuld, en daarom kan God ons de vrije gift van verlossing en eeuwig leven aanbieden. Terwijl het liefhebben van onze naaste en een vergevingsgezinde geest principes zijn die nog steeds van kracht zijn en zeker moeten worden nagestreefd, is de vergeving van onze zonden er niet afhankelijk van. Als dat wel zo was, zouden we allen verdoemd worden. Alles wat we moeten doen is: deze gave ontvangen. Hoe moeten we het ontvangen? Door simpelweg te geloven:

“Rom.10:9: Namelijk, indien gij met uw mond zult belijden den Heere Jezus, en met uw hart geloven, dat God Hem uit de doden opgewekt heeft, zo zult gij zalig worden.....Hand.16:31: Geloof in den Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden”.

Mike Schroeder

(7)--Galaten 2: 2